ДОКЛАД ЗА ДЕЙНОСТА

на Драгоман ЕЛ ООД

1. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

1.1. ДРУЖЕСТВО

ДРАГОМАН ЕЛ ООД дружество с ограничена отговорност, регистрирано съгласно решение № 6 от 14.04.1999 год г. на Софийски окръжен съд по фирмено дело 5112/1991 г.
Основният предмет на дейност е производство на електромири електронни прибори и инструменти .
Адресът на управление на дружеството е България, град Драгоман ул „ Здравед „ №1
Седалището на дружеството е град Драгоман ул „ Здравец „ № 1 .
Дружеството е с капитал 24920 хил лв., .
Дружеството се представлява и управлява от Александър Димитров Антонов Управители.

1.2. Счетоводни политики

Настоящите счетоводни политики на Драгоман ЕЛ ООД са разработени на основание изискванията на Националните четоводни стандарти за финансово отчитане и с вътрешно груповите изисквания за счетоводна отчетност.
Счетоводните политики са конкретните принципи, изходни положения, правила и практики, приети от дружеството при изготвяне и представяне на финансовите му отчети.
Когато отделен стандарт или разяснение е конкретно приложим към дадено събитие или условие, счетоводната политика, прилагана към тази статия, се определя чрез прилагане на съответния стандарт или разяснение. При липса на такъв ръководството на дружеството използва собствени преценки за разработване или прилагане на счетоводна политика, за да създаде сигурност, че финансовите отчети на дружеството дават информация, която е:

- необходима на потребителите на финансовите отчети за взимане на икономически решения;
- надеждна – представя достоверно финансовото състояние, финансовите резултати и паричните потоци на дружеството, отразява икономическата същност на сделките, другите събития и условия, а не само правната им форма;
- неутрална, безпристрастна и предпазлива;
- пълна във всички съществени аспекти.

1.3. ГОДИШНИ ФИНАНСОВИ ОТЧЕТИ

Годишните финансови отчети се съставят веднъж годишно към 31 декември, в хиляди левове. Те включват:

- баланс;
- отчет за доходите, изготвен чрез класификация на разходите по икономическото им съдържание;
- отчет за промените в собствения капитал;
- отчет за паричните потоци, изготвен по прекия метод;
- пояснителни приложения към годишния финансов отчет.

В края на годината се изготвя и годишен доклад за дейността.

1.4. ПРИНЦИПИ

Дружеството прилага следните основни принципи:

1.4.1. Честно представяне и съответствие с НСФО.

Честното представяне изисква вярно, достоверно представяне на ефектите от операциите, други събития и условия в съответствие с определенията и критериите за признаване на активи, пасиви, приходи и разходи.

1.4.2. Действащо предприятие.

Финансовите отчети на дружеството се изготвят на база действащо предприятие.

1.4.3. Счетоводен принцип на начисляването.

Дружеството изготвя финансовите си отчети, с изключение на отчета за паричните потоци на база на принципа на начисляването, като статиите се признават като активи, пасиви, собствен капитал, приходи и разходи в момента, в който отговарят на определенията и критериите за признаването им като такива..

1.4.4. Последователност при представянето.

Представянето и класификацията на статиите във финансовите отчети се запазва и в следващите периоди, освен ако:

- е наложена промяна в представянето на стандарт или разяснение;
- е установено, че друго представяне или класификация ще бъдат по-подходящи в резултат на промяна на характера на дейността на дружеството.

1.4.5. Същественост и обобщаване.

Всяка съществена група от сходни статии се представя отделно във финансовите отчети. Статии от несходен характер се представят отделно, освен ако са несъществени.

1.4.6. Компенсиране.

Активи и пасиви не се компенсират, освен когато това се изисква или е разрешено от стандарт или разяснение.

1.4.7. Сравнителна информация.

Дружеството представя сравнителна информация за текущия и предходния период.

1.4.8. Честота на отчитане.

Дружеството представя пълен комплект финансови отчети най-малко веднъж годишно.

1.5. Отчетна валута

Съгласно изискванията на българското законодателство счетоводните регистри са изготвени в лева. Данните във финансовите отчети са в хиляди лева.

1.6. ДРУГИ НОРМАТИВНИ АКТОВЕ

Дейността по отчитането на операциите и други събития в дружеството е съобразена с разпоредбите на:

- Закон за счетоводството;
- Търговски закон;
- Закон за корпоративното подоходно облагане;
- Закон за данъците върху доходите на физическите лица;
- Закон за данък добавена стойност;
- Кодекс за социално осигуряване;
- Кодекс на труда и др.

1.7. СОФТУЕР

Счетоводната информация в дружеството се обработва с програмните продукти „ Микроинвест ” и „Омега тим – ТРЗ”.

1.8. ИНВЕНТАРИЗАЦИЯ

Инвентаризацията в дружеството се извършва за всички активи и пасиви както следва:

- за ДМА и НДА – веднъж годишно или при смяна на отговорно лице;
- за материални запаси – веднъж годишно или при смяна на отговорно лице;
- парични средства в брой – към последния работен ден на годината, при смяна на касиер;
- всички останали активи и пасиви – веднъж годишно към датата на съставяне на годишните финансови отчети.

По решение на ръководството на дружеството инвентаризация може да се извършва и по всяко друго време на годината.

2. АКТИВИ И ПАСИВИ

2.1. ДЪЛГОТРАЙНИ МАТЕРИАЛНИ АКТИВИ

Дълготрайните материални активи са установими нефинансови ресурси, придобити и притежавани от дружеството и отговарящи на следните условия:

- имат натурално-веществена форма;
- използват се за производство и доставката на стоки и услуги, за отдаване под наем на други лица или за административни цели;
- очаква се да бъдат използвани през повече от един отчетен период;

Дълготрайните материални активи на дружеството се класифицират в следните групи: земи, сгради, машини и оборудване, съоръжения, мотокари, автомобили, компютърно оборудване, обзавеждане и отдавани под наем активи (скелета и кофражи), които имат полезен срок на експлоатация повече от една година и стойност на придобиване над 500 лв.

Като дълготрайни материални активи, независимо от възприетия праг на същественост, се отчитат всички отдавани под наем активи независимо от цената на придобиване.

Всеки дълготраен материален актив се признава за такъв, ако отговаря на следните условия: отговаря на определението за дълготраен материален актив; дружеството е вероятно да получи в бъдеще икономически ползи от използването на актива; стойността на актива може да бъде надеждно изчислена.

Активи, които отговарят на определението за дълготраен материален актив, с изключение на тези, отдавани под наем, но със стойности на придобиване под прага, посочен по-горе, се отчитат като текущи разходи.

Първоначалната оценка на всеки дълготраен материален актив зависи от начина на придобиването му:

- актив, създаден/произведен в дружеството, се оценява по себестойност;
- актив, придобит чрез покупка или възлагане – по цена на придобиване;
- безвъзмездно придобит актив се оценява по справедлива стойност към датата на придобиване.

Справедливите стойности се определят от професионални оценители.

В цената на придобиване се включват: покупната цена, включително мита, такси, невъзстановими данъци след приспадане на търговските отстъпки; разходи, пряко отнасящи се до привеждането на актива в действие.

Разходите по текущо обслужване на активите се отчитат като текущи разходи през периода, през който са извършени.

Разходите по текущите ремонти на собствени и наети активи се отчитат като текущи разходи.

Разходите, които водят до очаквана повишена икономическа изгода над тази, която съществува към момента на извършване на разходите се капитализират чрез прибавяне към балансовата стойност на актива.

Оценка след първоначалното признаване - след първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.

Възстановимост на балансовата стойност - предприятието преразглежда балансовата стойност на дълготрайните материални активи и определя тяхната възстановима стойност. Когато от актива не се очакват никакви икономически изгоди, той се отписва.

Отписването на дълготрайни материални активи от баланса се осъществява при тяхната продажба или когато активът окончателно бъде изваден от употреба, в резултат на което не се очакват никакви други икономически изгоди от него.

Дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод през техния полезен срок на експлоатация, като отчетната им стойност се намалява до размера на остатъчната им стойност със следните годишни амортизационни норми:

Сгради	4 %
Машини и оборудване, отдавани под наем активи, придобити преди 01.01.2007г.	30 %
Компютърно оборудване	50 %
Съоръжения	4 %
Автомобили	25 %
Всички останали дълготрайни материални	15 %

активи

За данъчни цели се прилагат следните годишни амортизационни норми:

Сгради	4 %
Машини и оборудване, отдавани под наем активи	30 %
Компютърно оборудване	50 %
Съоръжения	4 %
Автомобили	25 %
Всички останали дълготрайни материални активи	15 %

Начисляването на разходи за амортизация за счетоводни цели започва от месеца, следващ този, в който амортизируемият актив е придобит или въведен в употреба.
Начисляването на разходи за амортизация за данъчни цели започва от началото на месеца, в който амортизируемият актив е придобит или въведен в употреба.
Когато остатъчната стойност на амортизируемия актив е незначителна по размер или като процент спрямо отчетната му стойност, тя може да се пренебрегне. Амортизируемата стойност на актива в тези случаи е равна на отчетната му стойност.

2.2. НЕМАТЕРИАЛНИ АКТИВИ

Нематериалните активи са установими непарични активи без физическа субстанция, които се използват за производството или доставката на стоки и услуги.
Дълготрайните нематериални активи в дружеството са програмни продукти.
Първоначално дълготрайните нематериални активи се отчитат по цена на придобиване, която включва покупната цена и всички преки разходи.
Оценка след първоначалното признаване – дълготрайните нематериални активи се отчитат по цена на придобиване (себестойност), намалена с натрупаната амортизация и евентуални натрупани загуби от обезценка.
Дълготрайните нематериални активи се амортизират по линейния метод през техния полезен срок на експлоатация, като отчетната им стойност се намалява до размера на остатъчната им стойност със следните годишни амортизационни норми:

Програмни продукти	50%

За данъчни цели се прилагат следните годишни амортизационни норми:

Програмни продукти	50%

Начисляването на разходи за амортизация за счетоводни цели започва от месеца, следващ този, в който амортизируемият актив е придобит или въведен в употреба.
Начисляването на разходи за амортизация за данъчни цели започва от месеца, в който амортизируемият актив е придобит или въведен в употреба.

2.3. МАТЕРИАЛНИ ЗАПАСИ

Материалните запаси са активи, които са:

- държани за продажба в обичайния ход на икономическата дейност;
- намиращи се в процес на производство за такава продажба;
- под формата на материали и запаси, които се изразходват в производствения процес или при предоставянето на услуги;
- резервни части и други материали, използвани при ремонта на дълготрайни материални активи;

Материалните запаси в дружеството са материали /гориво/ и стоки /нови скелета и кофражи/.
Първоначалното признаване на материални запаси в дружеството се извършва по цена на придобиване.

Материалните запаси се оценяват по по-ниската от доставната и нетната реализируема стойност, като разликата се отчита като други текущи разходи за дейността.
Доставна стойност на материалните запаси (историческа цена) представлява сумата от всички разходи по закупуването и преработката, както и от други разходи, направени във връзка с доставянето на материалните запаси до сегашното им местоположение и състояние (материали, продукция, стоки, незавършено производство и др.).
Отписването на материалните запаси при тяхното потребление е по следните методи:
- за стоките - първа входяща – първа изходяща (FIFO);
- за материалите – среднопретеглена стойност.
Според метода FIFO позициите от материалните запаси, които са закупени или произведени първи, се продават първи и следователно оставащите в запасите позиции в края на отчетния период са тези, които са закупени или произведени последни. По метода за среднопретеглената стойност разходите за всяка позиция се определят от среднопретеглената себестойност на сходните позиции в началото на периода и себестойността на сходните позиции, закупени или произведени през периода.
Нетната реализируема стойност се базира на най-сигурните съществуващи данни по време на съставянето на тази оценка, като се отчитат колебанията в цените и себестойността.
Когато отчетната стойност на стоково-материалните запаси е по-висока от нетната реализируема стойност, тя се намалява до размера на нетната реализируема стойност, като намалението се отчита като други текущи разходи.
За всеки следващ отчетен период се прави нова оценка на нетната реализируема стойност.
Когато условията, довели до снижаване стойността на материалните запаси, вече не са налице, предприема се увеличение, което не може да превишава стойността на материалните запаси, която те са имали преди намалението.
Възстановяването изцяло или частично на предишното намаление на отчетната стойност се отчита като увеличение на стойността на съответните стоково-материални запаси и като други текущи приходи.

2.4. ФИНАНСОВИ АКТИВИ

Финансови активи в дружеството са вземания от клиенти и доставчици и персонал. При първоначално възникване финансовите активи и пасиви се оценяват по цена на придобиване. Вземанията в чуждестранна валута се вписват в лева, като към сумата в чуждестранна валута се прилага централния курс към датата на сделката. В края на всеки месец и при изготвяне на годишния финансов отчет се прилага заключителния курс.
Във финансовия отчет вземанията се признават нетно - първоначалната стойност минус обезценката.
Вземанията, деноминирани в чуждестранна валута, се оценяват по фиксирания курс на БНБ в деня на възникването им. В края на всеки месец и при изготвяне на баланса се прилага заключителният курс.

2.5. ПАРИЧНИ СРЕДСТВА

За целите на отчета на паричния поток паричните средства и паричните еквиваленти включват наличните парични средства в брой и по банкови сметки, инвестиции в монетарни пазарни инструменти.
Паричните средства и еквиваленти в лева са оценени по номинална стойност, а паричните средства и еквиваленти в чуждестранна валута по заключителния курс на Българска Народна Банка към 31 декември на съответната година.

2.6. ФИНАНСОВИ ПАСИВИ

Финансови пасиви в дружеството са задължения към свързани лица, доставчици и клиенти, бюджета, персонала, осигурителни институции и други кредитори.
Задълженията се отчитат по тяхната номинална стойност. Към края на отчетния период се прави преглед на всички задължения.
Задълженията, деноминирани в чуждестранна валута, се оценяват по фиксирания курс на БНБ в деня на възникването им. В края на всеки месец и при изготвяне на баланса се прилага заключителният курс.

2.7. ПРОВИЗИИ, УСЛОВНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ И УСЛОВНИ АКТИВИ

Текущо задължение - определянето на наличието на текущо задължение към датата на баланса се извършва след отчитане на всички налични обстоятелства. На базата на тези обстоятелства:

– когато е по-вероятно текущото задължение да съществува към датата на баланса, предприятието признава провизия (ако критериите за признаване са изпълнени);
– когато е по-вероятно текущото задължение да не съществува към датата на баланса, провизия не се признава, но предприятието оповестява съществуването на условно задължение.
Минало събитие, което води до текущо задължение представлява задължаващо събитие. Събитието е задължаващо, когато:
– погасяването на задължението е наложено по силата на закон или други нормативни актове;
– погасяването на задължението е свързано с конструктивно задължение, при което породилото го събитие (което може да бъде и действие на предприятието) създава реални очаквания в други страни, че ще се освободи от това задължение.
Не се признават провизии, свързани с бъдещи разходи за дейността на предприятието.
Оценката на провизиите е размерът на признатата провизия, представляваща най-добрата приблизителна оценка на разходите, необходими за покриване на текущото задължение към датата на баланса.

2.8. ДОХОДИ НА НАЕТИ ЛИЦА

Доходите на наети лица включват всички форми на възнаграждения, които са им предоставени в замяна на вложения от тях труд /предоставени от тях услуги/.
Краткосрочните доходи, предоставени на персонала, включват:
– основно възнаграждение за отработено време (заплата, надница);
– възнаграждение над основното възнаграждение, определено според прилаганите системи за заплащане на труда;
– допълнително възнаграждение за продължителна работа, извънреден труд и вътрешно заместване;
– други специфични допълнителни възнаграждения, уговорени с индивидуалния трудов договор;
– възнаграждения, изплатени за престой и за работа през официални празници;
– социални осигуровки и надбавки, включително за платен отпуск по болест, майчинство и др.;
– платен годишен отпуск и други компенсируеми отпуски;
– непарични възнаграждения (медицинско обслужване и др. на заетия персонал).
– премии.
Полагащите се суми за компенсируеми отпуски и осигурителните вноски върху тях на персонала се отчитат като задължение и като разход, свързан с краткосрочните доходи на персонала.

3. ПРИХОДИ

Оценка на приходите - Приходите се определят по справедливата стойност на получените или подлежащи на получаване възнаграждения под формата на парични средства или парични еквиваленти.
Приходите се признават както следва:
• от продажба на продукция и стоки, когато са изпълнени едновременно следните условия:
– продавачът е прехвърлил на купувача значителни рискове и изгоди, свързани със собствеността на продукцията и стоките;
– продавачът не запазва участие в управлението или ефективен контрол върху продаваните продукция и стоки;
– сумата на приходите може да бъде надеждно изчислена;
– продавачът има икономическа изгода, свързана със сделката по продажбата;
– направените разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделката, могат надеждно да бъдат изчислени.
• за извършени услуги в зависимост от етапа на завършеност на сделката към датата на съставянето на счетоводния баланс, при условие че резултатът от сделката може да се оцени надеждно.
Когато продавачът запазва значителни рискове, свързани със собствеността, сделката не е продажба и приходите не се признават.

4. РАЗХОДИ

Разходите са намаляване на икономическата изгода по време на отчетния период под формата на изтичане или намаляване на активите или натрупване на пасиви, което води до намаляване на собствения капитал.
Според икономическото им съдържание разходите са: за материали, за външни услуги, за амортизации, за заплати и други възнаграждения, за осигуровки, други разходи, финансови разходи.
Според начина на включването им в себестойността разходите са: преки и косвени.
Според начина на възникване и значение за дружеството разходите са разходи за основна дейност, разходи за организация и управление, разходи за придобиване на дълготрайни материални активи.

5. ДАНЪЦИ ВЪРХУ ДОХОДА

Признаване на текущи данъчни активи и текущи данъчни пасиви

Данъците от печалбата за текущия и предходни данъчни периоди се признават като задължение до размера, до който не са платени. Ако вече платените данъци от печалбата за текущия и предходни периоди надвишават дължимата сума за тези периоди, превишението се признава като актив.
Икономията от данъци, свързана с данъчна загуба, която може да бъде пренесена за покриване през следващи периоди, се признава като актив, с който ще се намалява текущия данък в следващите периоди.
Признаването на текущите данъчни разходи се извършва чрез включването им в групата на разходите за периода, с които се намалява счетоводната печалба или се увеличава счетоводната загуба.
Текущият данъчен разход се определя по данъчните ставки, които се прилагат към датата на съставянето на годишния финансов отчет.

Признаване на отсрочени данъчни активи

Отсрочените данъчни активи се признават за всички данъчни временни разлики, които подлежат на приспадане и неизползваните данъчни загуби, само до размера, за който е вероятно наличие на облагаема печалба, срещу която могат да бъдат приспаднати.

6. СОБСТВЕН КАПИТАЛ

Собствения капитал представлява остатъчната стойност на активите след приспадане на всички пасиви.
Собствения капитал на дружеството се състои от основен капитал, резерви и финансов резултат.
Основния капитал на дружеството е разпределен в дялове.
Резервите на дружеството се формират след облагане на печалбата при спазване на установени законови изисквания и при извършване на преоценки на активи.
Финансовият резултат се състои от:

- печалби/загуби от предходни години;
- печалби/загуби от текущата година.

Печалбата/загубата от текущата година се получава, като от приходите на дружеството се приспаднат разходите му. Този резултат съгласно решение на Общото събрание се използва за:

- увеличаване на законови резерви;
- изплащане на дивиденти;
- покриване на загуба от минали години;
- увеличаване на собствен капитал;
- други цели.

7. СЪБИТИЯ СЛЕД ДАТАТА НА БАЛАНСА

Събитията между датата на баланса и датата, на която финансовите отчети са утвърдени за издаване, са събития след датата на баланса. Датата на баланса е 31 декември.

8. ПРОМЕНИ В СЧЕТОВОДНИТЕ ПОЛИТИКИ, ПРИБЛИЗИТЕЛНИ ОЦЕНКИ И ГРЕШКИ ОТ ПРЕДХОДЕН ПЕРИОД

Дружеството извършва промени в счетоводните си политики, когато промяната се изисква от конкретен счетоводен стандарт или разяснение и когато промяната ще осигури по-надеждна информация във финансовите отчети.
Грешка от предходен период са пропуските или неточното представяне на финансовите отчети за един или повече предходни периоди. Корекция на грешки от предходен период се представя в първите финансови отчети след откриването им.

9. ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Счетоводната политика е утвърдена от Управителя на дружеството. При изменение и допълнение на счетоводното законодателство се извършва съответното изменение и в настоящата счетоводна политика.

Управител : Ал. Антонов
/.....